



ANUNCI DE PUBLICACIÓ EN EL BOP DE LES MODIFICACIONS D'ORDENANCES QUAN NO S'HAGIN FORMULAT RECLAMACIONS

En compliment d'allò que disposen l'article 17.4 del text refós de la Llei reguladora de les Hisendes Locals aprovat pel Reial Decret Legislatiu 2/2004, de 5 de març, l'article 111 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, l'article i 178 del Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, es fa públic que l'Ajuntament en Consell Obert de data 7 d'abril de 2025 va aprovar, inicialment, la modificació de l'Ordenança Fiscal reguladora d'ús públic de la riera de Merlès.

Havent transcorregut el període d'exposició pública de l'expedient, sense que s'hagin presentat reclamacions, els acords provisionals, que s'especifiquen seguidament, han esdevingut definitius:

Primer.- Aprovar per a l'exercici 2025 i següents la modificació de l'ordenança fiscal que a continuació es relaciona, així com el seu text refós:

Denominació
Ordenança reguladora d'ús públic de la riera de Merlès

ORDENANÇA DE L'ÚS PÚBLIC DE RIERA DE MERLÈS

Exposició de Motius

Marc normatiu

La protecció de l'espai natural de la Riera de Merlès té la seva gènesi en la seva rellevància fluvial en el context de la província de Barcelona. El Decret 123/87, de 12 de març, sobre declaració de reserves naturals parcials per a la protecció d'espècies animals en perill de desaparició a Catalunya. (DOGC núm. 833, 12.03.1987), va reconèixer el seu bon estat de conservació, que permetia mantenir llavors una de les darreres poblacions de llúdriga de la conca del Llobregat i va declarar com a Reserva Natural Parcial per a la protecció d'espècies animals la Riera de Merlès, en un àmbit de 52,7 hes. del tram de domini públic entre el Cobert de Puigcercós i la C- 62. Posteriorment, el PEIN i la Xarxa Natura 2000 van declarar, respectivament, l'Espai d'Interès Natural i la Zona d'Especial Conservació de la Riera de Merlès (Acord de Govern 150/2014, clau ES5110009, 3.013,2 ha) incorporant un espai forestal parcialment confrontant amb la RNP, de remarcable vàlua per la qualitat de les aigües, la vegetació aquàtica i de ribera, les comunitats d'algues incrustants i d'invertebrats, així com una bona mostra dels boscos de *Pinus nigra* de planura amb importants poblacions de mamífers. Aquesta doble condició d'espai de protecció especial segons la Llei d'espais naturals de 1985 i espai designat com a ZEC per esdevenir part de la Xarxa Natura 2000 i, per tant, integrant del PEIN (art. 16.4 LEN), el col·loca en una situació de reconeixement d'aquesta vàlua, de forma que és el tram fluvial de la província de Barcelona amb més grau jurídic de protecció, si més no en la porció on se superposen aquestes dues figures.

La Riera de Merlès, és un afluent del Llobregat amb moltes gorgues aptes per al bany, amb la flora i fauna característica de rius i riberes i el seu entorn és un "Espai d'interès natural" (PEIN) que no disposa d'un òrgan gestor, i són els ajuntaments riberencs de Borredà, La Quar, Puig-reig, Sagàs, Sant Jaume de Frontanyà, Santa Maria de Merlès, Gaià, Les Llosses i Lluçà amb els seus respectius quatre consells comarcals que treballen conjuntament per a gestionar-lo, sota la coordinació del Consell Comarcal del Berguedà.

Per a poder establir el marc jurídic i els béns jurídics objecte de protecció a l'àmbit d'aplicació de l'ordenança de l'ús de la Riera de Merlès, s'han de tenir presents les diferents normes i règims jurídics que es projecten sobre aquest territori.

A) La legislació del domini públic hidràulic





L'àmbit es sotmet al règim jurídic establert a la legislació d'aigües continentals quant al cabal i la massa d'aigua, la llera i la ribera de la Riera; la seva zona de servitud -5 metres des de cada marge de la riera - i la seva zona de policia -100 metres des de cada marge de la riera (article 6 LA i articles 6, 7 i 8 RDPH).

L'eix vertebrador de l'espai és el cabal i la massa d'aigua, la llera i la ribera de la Riera de Merlès que forma part del domini públic hidràulic i del districte de la conca fluvial de Catalunya, en el qual l'Agència catalana de l'Aigua (ACA) té atribuïdes les funcions i les atribucions que la legislació general atorga als organismes de conca (article 8.2 o) Decret Legislatiu pel qual s'aprova el Text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya).

En relació a la legislació d'aigües hi ha un conjunt de preceptes que posen de manifest la importància de les competències de l'ACA com a organisme de conca, tant pel que fa a la possibilitat de subscriure convenis de col·laboració amb els ens locals (article 25.2 LA), com per coordinar l'exercici de les competències (article 25.4 LA), com per la regulació del pas públic a peu per les zones de servitud del domini públic hidrològic - cinc metres a cada banda de la Riera- (article 7 RDPH), com per la possibilitat que acordi la prohibició del bany o altres mesures relatives limitatives de l'ús a concrets trams de la llera, la ribera i la zona de servitud de la Riera, per donar compliment als objectius de protecció de les aigües i del domini públic hidràulic, a l'empara de l'article 92 a) LA, per prevenir el deteriorament, protegir i millorar l'estat dels ecosistemes aquàtics, així com dels ecosistemes terrestres i aiguamolls que depenguin de manera directa dels aquàtics en relació amb les seves necessitats d'aigua.

Aquestes consideracions acrediten la utilitat de realitzar convenis amb l'ACA i promoure que dicti, per impuls i d'acord amb el Ajuntaments i els Consells Comarcals, resolucions en relació a l'ús de determinats trams de la llera, la ribera i la zona de servitud de la Riera, (això sense perjudici de les competències municipals per a prohibir el bany per qüestions de seguretat o advertir del perill a qui es banyi en determinades zones de la Riera).

B) La legislació de protecció dels espais naturals

Les declaracions de "Reserva natural parcial de Riera de Merlès per a la protecció d'espècies animals", "Espai d'interès natural" (PEIN) i "Zona d'especial conservació" (Xarxa Natura 2000), es projecten a l'espai que és objecte d'ordenació d'aquesta Ordenança en el si del sistema d'Espais Naturals Protegits de Catalunya (SENP). La principal regulació d'aquest sistema és la Llei 12/1985, de 13 de juny, d'espais naturals. Tot i això, també hi ha altres normes de cabdal importància, com la Directiva 2009/147/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 30 de novembre de 2009, relativa a la conservació de les aus silvestres; la Directiva 92/43/CEE del Consell, de 21 de maig de 1992, relativa a la conservació dels hàbitats naturals i de la fauna i flora silvestres; la Llei 12/2006, de 27 de juliol, de mesures en matèria de medi ambient; la Llei 42/2007, de 13 de desembre, de patrimoni natural i de la biodiversitat; i el Decret 328/1992, de 14 de desembre, pel qual s'aprova el Pla d'espais d'interès natural.

En la regulació de l'Ordenança de l'ús públic de la Riera de Merlès, és important establir i diferenciar les competències d'ordenació, d'inspecció i sancionadores atribuïdes per les normes que regeixen el sistema d'espais naturals protegits de Catalunya, i les competències municipals desplegadas a l'ordenança a l'empara de la potestat normativa municipal.

El Manual jurídic d'ús públic dels espais naturals protegits de Catalunya, editat pel Departament d'Acció climàtica, Alimentació i Agenda rural (2023), estableix les competències d'inspecció i sanció que resulten de les normes reguladores sistema d'Espais Naturals Protegits de Catalunya. Així s'indica:

"Les infraccions contingudes en la Llei 12/1985, de 13 de juny, d'espais naturals

(que inclouen conductes com són la producció de sorolls innecessaris que puguin destorbar la fauna, la circulació amb mitjans motoritzats fora de pistes i carreteres sense permís expedit per l'ajuntament, o l'abocament d'objectes o residus fora dels llocs autoritzats, entre d'altres -veure article 37 de la llei), la competència per resoldre els expedients sancionadors ve determinada per:

- La Llei 42/2007, de 13 de desembre, del patrimoni natural i de la biodiversitat (article 81).

- El Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat.

- El Decret 184/2022, de 10 d'octubre, de denominació i determinació de l'àmbit de competència dels departaments en què s'organitza el Govern i l'Administració de la Generalitat de Catalunya. - El Decret 253/2021, de 22 de juny, de reestructuració del Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural.

- El Decret 150/2019, de 3 de juliol, d'atribució de competències sancionadores derivades de l'aplicació de la normativa bàsica en matèria de medi ambient.

Tenint en compte les normes esmentades, en funció de la gravetat de la infracció comesa, la **competència per resoldre l'expedient és:**





AJUNTAMENT DE LA QUAR

De la persona **titular del Departament** d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural si la infracció és molt greu.

De la persona **titular de la Direcció General** de Polítiques Ambientals i Medi Natural si la infracció és greu.

De la persona **titular de la Direcció dels Serveis Territorials** del Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural si la infracció és lleu.

En el cas d'imposició de sancions per **infraccions de caràcter molt greu en matèria de protecció d'animals**¹, aquesta correspon a la persona titular de la Secretaria d'Acció Climàtica del Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural, en consonància amb l'article 2.5 de la Resolució ACC/496/2022, de 24 de febrer, de delegació de competències de la persona titular del Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural en diversos òrgans del Departament.

En el cas de les infraccions per accés motoritzat al medi natural (Llei 9/1995, de 27 de juliol, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural.) (...) Per a la imposició de sancions lleus, és competent la persona titular de la delegació territorial del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca (actualment Departament d'Acció Climàtica, i Agenda Rural) o **l'alcalde**; per a la imposició de les sancions greus, la persona Alimentació titular de la Direcció General del Medi Natural (l'equivalent actual és la Direcció General de Polítiques Ambientals i Medi Natural) o **el ple de l'ajuntament afectat**; i el titular del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca (actualment del Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural), en el cas de les sancions molt greus. (...),²,

1 Per una millor comprensió del text fem esment dels preceptes més rellevants: Decret legislatiu 2/2008, de 15 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de protecció dels animals.

Article 44 Classificació

44.1 Les infraccions de les disposicions d'aquesta Llei es classifiquen en lleus, greus o molt greus.

44.2 Són infraccions lleus:

(...) q) No evitar la fugida d'animals.

44.3 Són infraccions greus:

(...)v) Abandonar animals, si s'ha fet en unes circumstàncies que no comporten cap risc per a l'animal.

Article 51 Administració competent per sancionar

51.1 La imposició de les sancions establertes per la comissió de les infraccions tipificades en aquesta llei correspon:

a) En el cas de les infraccions relatives a la fauna salvatge autòctona:

(...)

b) Per a la resta d'infraccions:

1r. **Als alcaldes dels municipis de 5.000 habitants o més**, si es tracta d'infraccions lleus comeses en el terme municipal, i als alcaldes dels municipis de 10.000 habitants o més, si es tracta d'infraccions greus comeses en el terme municipal.

2n. Al director o a la directora dels serveis territorials del departament competent en matèria de medi ambient, si es tracta d'infraccions lleus comeses en municipis de menys de 5.000 habitants o d'infraccions greus comeses en municipis de menys de 10.000 habitants.

3r. Al conseller o a la consellera del departament competent en matèria de medi ambient, si es tracta d'infraccions molt greus.

(...)

51.3 **El conseller o consellera del departament competent en matèria de medi ambient pot delegar les competències sancionadores per la comissió de la infracció establerta per l'article 44.4.c (Abandonar animals, si s'ha fet en unes circumstàncies que els puguin comportar danys greus)**, als municipis, els consells comarcals o les entitats locals supramunicipals que ho sol·licitin.

2

Per una millor comprensió de la competència municipal transcrivim els preceptes de la Llei 9/1995, de 27 de juliol, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural .que la delimiten (no expressament reproduïts al Manual)

Article 30 Graduació

1. Les infraccions del que disposa aquesta Llei són sancionades amb les multes següents, que s'han d'incrementar fins al total del benefici obtingut per l'infractor, en el cas que n'hi hagi hagut:





AJUNTAMENT DE LA QUAR

En el cas de les **infraccions en matèria d'activitats físicoesportives al medi natural**, aquestes es troben regulades en el Decret 56/2003, de 20 de febrer, pel qual es regulen les activitats físicoesportives al medi natural. **Les competències en matèria d'inspecció i sanció per a les infraccions que es puguin cometre corresponen al Consell Català de l'Esport.(...)**

Les competències sancionadores atribuïdes per la legislació reguladora sistema d'Espais Naturals Protegits de Catalunya, en relació a les infraccions previstes en l'article 37 de la Llei d'espais naturals protegits, estan atribuïdes a la Generalitat de Catalunya, no als municipis. Al seu torn, la legislació de protecció dels animals que preveu com a infracció lleu no evitar la fugida d'animals i greu abandonar-los, no poden ser sancionades pels municipis de menys de 5000 habitants (cap dels riberencs amb la Riera tenen aquesta població). La mateixa falta de competència resulta per a les infraccions en matèria d'activitats físicoesportives en el medi natural, en aquest cas la potestat sancionadora s'atribueix al Consell català de l'esport.

Tan sols les infraccions lleus i greus establertes en la legislació d'accés motoritzat al medi natural poden ser objecte de sanció pels municipis, i en aquest cas entre les diferents infraccions previstes en la norma reguladora de la matèria, existeixen algunes especialment rellevants de ser incloses a l'ordenança d'ús de la Riera de Merlès, mitjançant la reproducció de la infracció prevista a la norma

- a) Les infraccions lleus, amb una multa de 10.000 a 50.000 pessetes.
 - b) Les infraccions greus, amb una multa de 50.001 a 500.000 pessetes
 - c) Les infraccions molt greus, amb una multa de 500.001 a 5.000.000 de pessetes.
2. Les sancions s'han de graduar d'acord amb la gravetat del fet constitutiu de la infracció, tenint en compte els danys i els perjudicis produïts, si hi havia intencionalitat i la dificultat en la identificació de l'infractor.

Article 31 Competència

- 1. Són competents per a acordar la incoació dels procediments sancionadors i designar instructor els òrgans que determina en cada cas la legislació sobre espais naturals.
- 2. Són competents per a la imposició de les sancions els òrgans següents:
 - a) Els delegats territorials del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca o l'alcalde, per a les lleus.
 - b) El director general del Medi Natural o el Ple de l'Ajuntament afectat, per a les greus.
 - c) El titular del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, per a les molt greus.
 - d) El Govern de la Generalitat, per a les sancions de quantia superior, com a conseqüència del benefici més elevat que hagi obtingut l'infractor, si s'escau.

Article 27 Tipificació

- 1. La vulneració de les prescripcions d'aquesta Llei té la consideració d'infracció administrativa.
- 2. Les infraccions d'aquesta Llei es classifiquen en lleus, greus i molt greus.
- 3. Són infraccions lleus:
 - a) Superar els límits de velocitat establerts per aquesta Llei o per la normativa que la desenvolupi.
 - b) Circular de nit, si és prohibit.
 - c) Fer concentracions de vehicles superiors a les permeses per l'article 16.
- 4. Són infraccions greus:
 - a) Deteriorar, destruir, sostreure o retirar els elements de senyalització de la circulació motoritzada.
 - b) Circular o estacionar, sense causa justificada, per vials no aptes per a la circulació motoritzada, o per les pistes i els camins delimitats en xarxes i itineraris sense disposar d'autorització específica.
 - c) Circular o estacionar camps a través o fora de camins o pistes aptes per a la circulació.
 - d) Ocasionar danys a béns, instal·lacions o materials agrícoles, ramaders o forestals.
 - e) Incomplir les limitacions i les prohibicions a què fa referència l'article 8.
 - f) Organitzar activitats de circulació motoritzada en grup sense haver fet la comunicació prèvia descrita a l'article 17.1 o incomplint les condicions que s'imposin d'acord amb el que preveu l'article 17.3.
 - g) No retirar el material de senyalització i de protecció i no reparar els danys causats, en els terminis fixats per l'article 26.
 - h) Estacionar vehicles que impedeixen l'accés a camins forestals d'ús exclusiu per a vehicles de serveis d'extinció d'incendis, de vigilància i oficials, degudament senyalitzats, en l'època i en zones d'alt risc d'incendi.
 - i) Circular per les vies esmentades a l'apartat h) en l'època i en zones d'alt risc d'incendi i per la resta de camins en què, per raons de prevenció i extinció d'incendis forestals o de preservació de valors naturals, sigui prohibit de circular-hi, de manera temporal o permanent, quan es puguin ocasionar danys greus a la fauna, als béns o als ecosistemes naturals.
 - j) Reincidir en la comissió d'infraccions lleus.

Article 29 Tramitació

- 1. El procediment sancionador s'ha d'ajustar al procediment vigent. (...)

Codi Validació: 55YFF7XQLAJ7FYSSJNXJWJ9NE
Verificació: <https://laquar.eadministracio.cat/>
Document signat electrònicament des de la plataforma esPublico Gestiona | Pàgina 4 de 18





legal (que no comporta que l'ordenança tipifiqui la infracció), com és circular o estacionar camps a través o fora de camins o en pistes no aptes per a la circulació.

En relació a les infraccions i sancions establertes en la legislació del medi natural ressenyada, respecte de les quals la competència d'instrucció dels procediments sancionadors i les competències per a sancionar no són municipals, l'ordenança realitzarà una llista de les més significatives indicant la tipificació de la infracció i de la sanció, amb el doble efecte de prevenir les conductes tipificades com a infracció pel fet de fer-ne publicitat i pel fet que seran denunciades davant els òrgans competents pels agents que els municipis i consell comarcals destinin a protecció i vigilància, perquè procedeixin a iniciar els procediments que legalment corresponen.

C) Els principis que regeixen l'exercici de la potestat normativa municipal.

Les prescripcions que s'estableixin en l'ordenança, quant a obligacions i prohibicions i a la tipificació com a infracció de l'incompliment d'aquestes obligacions i prohibicions de competència municipal, han de complir amb els principis jurídics que habiliten i delimiten l'exercici de la potestat normativa municipal en general i de manera singular en l'àmbit sancionador.

Aquests principis jurídics són:

a) *El principi d'autonomia local* establert a la Constitució que ha de ser present i tingut en consideració necessàriament en la interpretació de l'abast de la potestat normativa local i cal destacar-ne que d'acord amb la doctrina del Tribunal Suprem, les entitats locals (en gaudir d'autonomia per al compliment de les funcions que tenen encomanades i tenir els seus òrgans plenaris de govern legitimitat democràtica), disposen de marge per a dissenyar les seves pròpies polítiques en els àmbits de la seva competència i aquesta capacitat de tenir una pròpia orientació política no pot per menys de reflectir-se en la configuració de la seva potestat reglamentària. A més, el Tribunal Suprem estableix que a diferència dels reglaments estatals o autonòmics, els reglaments locals no han de ser necessàriament un instrument auxiliar per a actuar opcions ja adoptades i predeterminades en els seus trets essencials per la llei.

b) *La primacia de la llei* comporta pel seu rang i pel fet que no hi ha àmbits materials constitucionalment reservats a la regulació reglamentària, que preval sobre les ordenances municipals (amb independència que la matèria estigui constitucionalment reservada o no a la llei).

c) *La reserva de llei és més flexible en la seva projecció sobre l'àmbit local que sobre els altres àmbits territorials*, de manera que les possibilitats d'actuació de les ordenances municipals són més àmplies que les dels reglaments estatals i autonòmics i això ho va establir Tribunal Constitucional (STC 132/2001). D'acord amb doctrina del Tribunal Constitucional en l'àmbit local no és necessari que la llei contingui tots els "elements essencials de la conducta antijurídica i la naturalesa i límits de les sancions a imposar", sinó que només ha de fixar "els criteris mínims d'antijuridicitat conforme als quals cada Ajuntament pot establir tipus d'infraccions" i les "classes de sancions que poden establir les ordenances municipals" (STC 132/2001, FJ 6).

D'aquesta manera, el Títol XI de la LBRL, en els arts. 139 a 141, fixa els criteris mínims d'antijuridicitat requerits per la jurisprudència del TC. D'una banda, l'art. 139 opera com a clàusula habilitant perquè les entitats locals puguin establir *ex novo* tipus d'infraccions i imposar sancions per l'incompliment de les normes de conducta «contingudes en les corresponents Ordenances». Aquest article, com a norma habilitant, es dirigeix a les entitats locals i no té aplicació directa, sinó que exigeix l'exercici efectiu de la potestat normativa de les entitats locals. A més, opera com límit material; és a dir, no es refereix a les competències locals en general, sinó a matèries taxades, encara que de forma certament oberta: relacions de convivència, ús dels serveis, equipaments, infraestructures, instal·lacions i espais públics. D'altra banda, l'art. 141 conté un catàleg de criteris per tipificar i classificar les infraccions entre molt greus, greus i lleus. I, per acabar, l'art 141 LBRL estableix que les sancions que podran preveure les ordenances són sancions econòmiques amb els límits següents: fins a 3.000€ per les infraccions molt greus, fins a 1.500€ per les greus i fins a 750€ per les lleus.

d) *La vinculació de l'ordenança amb els reglaments estatals o autonòmics és el resultat del que estableixi la llei de cada sector*, perquè és la llei, cas a cas, la que determina la posició de les normes locals en cada matèria.

e) *La vinculació negativa de l'ordenança municipal a la llei permet l'aprovació de l'ordenança sense una concreta habilitació legal d'actuar en matèria de la seva competència* (com ho son pel que aquí interessa, garantir la convivència i el civisme en l'exercici de drets legítims de les persones i el normal desenvolupament d'activitats de tota mena, garantir l'ús d'un espai públic a les persones amb dret a la seva utilització i evitar-ne el seu deteriorament; i l'ordenació de l'ús dels camins municipals que recorren per l'àmbit territorial d'aplicació de l'ordenança), si no contradiu ni vulnera la legislació sectorial (en aquest cas, la legislació del domini públic hidràulic, dels espais naturals i de la legislació de trànsit i seguretat viària).

D) La regulació de la convivència i el civisme en l'accés i ús de l'espai públic i de les normes per evitar-ne el seu deteriorament





L'ordenança en exercici de la potestat normativa municipal pot establir obligacions i prohibicions emparades en l'article 140 LBRL, per garantir la convivència i el civisme a l'espai públic i que les persones amb dret fer-ne l'ús comú previst legalment el puguin fer, i evitar-ne el deteriorament.

Correlativament, pot establir les infraccions que resultin de vulnerar les regles de convivència i civisme, d'impedir o dificultar l'ús comú general i de causar danys en el domini públic hidràulic i en el espai natural protegit que no estiguin tipificats com a infracció en les lleis sectorials. Cal tenir present, però, que es pot tipificar un comportament ja tipificat en la norma sectorial, si la finalitat o fonament de la infracció tipificada a l'ordenança és diferent: la convivència i el civisme en l'exercici de drets legítims de les persones i el normal desenvolupament d'activitats, l'ús de l'espai públic a les persones amb dret a la seva utilització i evitar-ne el seu deteriorament.

És indubtable que constitueixen espais públics: a) la llera i la ribera de la Riera de Merles, b) la seva zona de servitud que està oberta al pas per als vianants d'acord amb la legislació d'aigües, i c) la xarxa de camins públics que es troben en l'àmbit objecte de l'ordenança que és objecte d'aquest estudi. Així mateix, constitueixen espais públics tots aquells de titularitat pública o de titularitat privada respecte de les quals les Administracions Públiques ha adquirit drets d'ús i utilització, que es destinen a activitats vinculades amb l'accés a les Riera de Merlès (des de l'estacionament de vehicles, a qualsevol altra actuació vinculada amb l'accés i ús i gaudi d'aquest espai natural).

En relació amb les propietats privades incloses en la zona de policia de la Riera de Merlès i en l'àmbit de l'espai natural protegit, són espais oberts a l'accés públic per una xarxa de camins que permeten accés al medi natural -camins públics i privats oberts al pas públic- i això permet també establir en l'ordenança limitacions o prohibicions que siguin imprescindibles per a exigir una correcta convivència i civisme en l'accés al medi natural (per descomptat l'accés a l'espai natural a través de la xarxa de camins no atribueix el dret d'ús i ocupació dels terrenys privats, sent coses diferents l'accés al medi natural i el dret d'ús dels terrenys de propietat privada).

En relació prohibició de l'activitat d'acampada lliure en tot l'àmbit de l'Ordenança fora de les àrees expressament autoritzades, en tendes de campanya, caravanes, autocaravanes, furgonetes, cal tenir present que es tracta d'activitats que poden suposar un greu risc per l'espai natural i poden comportar problemes de salubritat pública, i la competència municipal resta emparada per les habilitacions legals per garantir la convivència i el civisme i en les relatives a la salubritat pública. Així mateix, el Decret 75/2020, de 4 d'agost, de turisme de Catalunya que regula els establiments de càmping, no determina cap supòsit de regulació de l'acampada lliure, la qual resta sotmesa a l'àmbit de les competències dels Ajuntaments.

La legislació sectorial de campaments juvenils (la Llei 38/1991, de 30 de desembre, d'instal·lacions destinades a activitats amb infants i joves i el Decret 203/2013, de 30 de juliol, d'aprovació del Reglament de campaments juvenils) els defineixen com instal·lacions a l'aire lliure dotades d'uns equipaments bàsics que es destinen exclusivament a la realització d'estades amb grups d'infants i joves, organitzades per entitats o institucions degudament reconegudes i que han de complir les condicions tècniques previstes pel Decret 203/2013 i inscriure's al Registre d'instal·lacions destinades a activitats amb infants i joves del departament competent en matèria de joventut (la qual cosa no exclou el control *ex ante* o *ex post* municipal que correspongui).

Finalment, el Decret 267/2016, de 5 de juliol, de les activitats d'educació en el lleure en les quals participen menors de 18 anys, estableix a l'article 8.1 que les activitats amb pernoctació s'han de dur a terme en instal·lacions inscrites al Registre d'instal·lacions destinades a activitats amb infants i joves i que només queden excloses *les rutes* (activitat consistent en la realització d'una marxa itinerant, a peu o en bicicleta, en la qual, en general, cada jornada es fa nit en un lloc diferent, i la duu a terme una entitat inscrita al Cens d'Entitats Juvenils de la Direcció General de Joventut o en algun cens o registre similar de fora de Catalunya), i *altres activitats on es faci nit al ras*, en tendes de campanya o similars (que es refereix -article 2 a) Decret 267/2016- a la denominada acampada infantil i juvenil, que es defineix com l'activitat en les quals participin més de quatre menors de 18 anys amb pernoctació duta a terme a l'aire lliure, sota cobert, en tendes de campanya o similars).

D'acord amb l'article 6 del Decret 267/2016, de 5 de juliol, de les activitats d'educació en el lleure en les quals participen menors de 18 anys, quan les activitats d'acampada infantil i juvenil es duen a terme a l'interior d'espais inclosos en el Pla d'espais d'interès natural (PEIN), s'han d'ajustar també a la normativa pròpia de l'espai protegit i han de disposar de l'autorització corresponent.

E).-La regulació de la mobilitat i de l'estacionament de vehicles i de l'ús dels camins municipals.

És possible establir mitjançant aquesta ordenança, en el marc dels principis que regeixen la potestat normativa local, les obligacions i prohibicions en l'ús dels camins públics municipals que transcorren per l'àmbit territorial d'aplicació de l'ordenança (quan i quin tipus de vehicles poden circular, quan es pot impedir l'accés als camins per estar saturades les àrees d'estacionament, en quines condicions s'ha de circular i a quina velocitat, on es pot estacionar, entre molts d'altres aspectes).





AJUNTAMENT DE LA QUAR

Catalunya no disposa d'una norma amb rang de llei que reguli els camins en general, però tot i això, la definició de camí rural s'ha incorporat de manera sistemàtica a les ordenances municipals, com les vies de comunicació obertes a l'ús comú general que no formen part de la xarxa de carreteres per no reunir les característiques i els requisits legals i que són destinades al trànsit de persones, vehicles o animals, cobrint de forma prioritària les necessitats de tràfic generades en les àrees rurals, *bé donant servei a nuclis de població, a finques rústiques, predis agrícoles, ramaders o forestals, o bé permetent l'accés i gaudi del medi natural.*

El fonament per regular-ne el seu ús i conservació, quan són de titularitat municipal, deriva directament de la regulació del domini públic a la LPAP i a la legislació catalana de patrimoni, i també de l'aplicació del principi de vinculació negativa de la ordenança municipal a la llei, que permet l'aprovació de l'ordenança sense una concreta habilitació legal per fer-ho, en matèries de la seva competència. En aquest cas les competències pròpies previstes a l'article 25. 2. g) LBRL (que inclou, d'una banda, com a competència municipal la mobilitat i de l'altra l'estacionament de vehicles, ambdues diferenciades de la competència sobre trànsit) i les competències pròpies en les matèries de seguretat en llocs públics, la protecció civil, la prevenció i l'extinció d'incendis, la conservació de camins i vies rurals, i la protecció del medi, recollides a l'article 66.3, lletres a), c), d) *in fine* i f), del Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya. Per la seva banda, la possibilitat de tipificar a l'ordenança infraccions i sancions per incompliment de les prohibicions i obligacions que prevegui, té la cobertura del Títol XI LBRL, sempre que respecti els criteris continguts en aquest Títol sobre classificació de les infraccions i els límits de les sancions econòmiques que fixa.

El fet que l'article 1 TRLTSV inclogui en el seu àmbit d'aplicació als camins de domini públic, a les pistes i terrenys públics aptes per a la circulació, no impedeix l'exercici de la competència pròpia en matèria de mobilitat en els camins municipals i l'establiment d'obligacions, prohibicions i infraccions, en l'ús d'aquests camins per a garantir la seva conservació i l'exercici dels drets que deriven de l'ús comú general que tinguin establert (d'acord amb la legislació de patrimoni de les d'Administracions Públiques i el Títol XI LBRL).

El límit de l'ordenança és no contradir o vulnerar les normes amb rang de llei que conformen la legislació de trànsit i seguretat viària (des de les condicions tècniques exigides als vehicles, els requisits exigits als conductors i a les regles de circulació que siguin aplicables a tot tipus de vies, com per exemple la conducció temerària o negligent), però ha d'advertir-se que pràcticament no existeixen regles específiques de circulació establertes en la legislació de trànsit i seguretat viària per als camins rurals que connecten nuclis de població, permetent l'accés i gaudi del medi natural i donant servei a finques rústiques, predis agrícoles, ramaders o forestals, que sí que poden ser establertes en les ordenances que regulen el seu ús i conservació, les quals també poden establir les corresponents infraccions per vulnerar les obligacions i prohibicions que s'hi preveguin.

L'ordenança fa una regulació singular de la pista asfaltada VM-4406, un camí rural de titularitat municipal que transcorre pels termes municipals de Santa Maria de Merlès, Sagàs, La Quar, Borredà i les Lloses, amb un longitud total de 25 Km, nomenclatura de la qual VM-4406, aprovada pels municipis afectats, es correspon a les inicials de Vial Municipal i el número de la carretera que continua, la BV-4406 de titularitat de la Diputació de Barcelona. El motiu d'aquesta regulació singular és la importància d'aquest camí rural pavimentat per a accedir al conjunt de camins de l'àmbit d'aplicació territorial de l'ordenança, per a accedir a la Riera de Merlès i per garantir la mobilitat i l'accés de tot tipus de vehicles de servei en l'àmbit objecte d'ordenació de l'Ordenança.

D'acord amb el que s'estableix en la Llei 9/1995 de 27 de juliol de regulació de l'accés motoritzat al medi natural, es prohibeix amb excepcions la circulació dels vehicles pels camins de menys de 4 m d'amplada i només es permet en la resta de camins de 4 metres o més d'amplada la circulació de vehicles de motor quan està permesa de manera expressa, la qual cosa comporta de manera conseqüent que l'ús comú general de la xarxa de camins, exclosa la pista asfaltada VM -4406, és la passejada i circulació de vianants, el trànsit de ramats o cavalcada, la circulació de vehicles no motoritzats (llevat els vehicles de mobilitat personal que la legislació de trànsit prohibeix circular fora de les vies urbanes), dels vehicles a motor que permeten accedir a finques rústiques, predis agrícoles, ramaders o forestals per dur a terme les activitats que els són pròpies i fer-ne la seva explotació, i el pas dels vehicles de servei i del veïnat.

L'ordenança, en la mateixa direcció i sentit que altres normes reguladores de l'accés a espais naturals en els quals existeixen rieres i gorgs (així les reguladores de l'accés a l'Espai natural protegit de l'Alta Garrotxa, a la zona de Sadernes i Sant Aniol, i a l'Espai natural de la riera de Sant Martí - Santa Pau, on hi ha les gorgues de Sant Pau), i altres espais naturals protegits (així l'accés a la Pica d'Estats o a les carreteres de Fontalba i Daio d'accés a la Vall de Núria), estableix la prohibició d'aparcament en tota la xarxa de camins de l'àmbit d'aplicació territorial de l'ordenança excepte en els espais especialment habilitats, i així mateix regula la possibilitat que durant concrets períodes de l'any, l'ús de les zones d'aparcament especialment habilitades estigui condicionat a realitzar una reserva prèvia. L'objectiu és evitar la massificació de l'espai natural i permetre a les persones que no hi accedeixen a peu o mitjançant vehicles no motoritzats, puguin programar la seva visita a l'espai natural amb garanties de poder-ho fer, en disposar d'una plaça

Codi Validació: 55YFF7XQLAJ7FYSSJNXJWJ9NE
Verificació: <https://laquar.eadministracio.cat/>
Document signat electrònicament des de la plataforma esPublico Gestiona | Pàgina 7 de 18





d'aparcament reservada pel seu vehicle en els espais espacialment habilitats.

II

L'àmbit d'aplicació territorial de l'ordenança

L'eix vertebrador de l'àmbit d'aplicació territorial de l'ordenança és el cabal i la massa d'aigua, la llera i la ribera de la Riera de Merlès que forma part del domini públic hidràulic del districte de la conca fluvial de Catalunya, en el qual l'Agència catalana de l'Aigua (ACA) té atribuïdes les funcions i les atribucions que la legislació general atorga als organismes de conca (article 8.2 o) Decret Legislatiu pel qual s'aprova el Text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya). Des de la perspectiva de la regulació de les aigües continentals, el cabal i la massa d'aigua, la llera i la ribera de la Riera està sotmès al règim jurídic del domini públic hidràulic, i la seva zona de servitud -5 metres des de cada marge de la riera - i la seva zona de policia -100 metres des de cada marge de la riera (article 6 LA i articles 6, 7 i 8 RDPH) està sotmesa a les normes de tutela i protecció prevista a la Llei d'Aigües.

En relació a la Riera com a eix vertebrador (el cabal i la massa d'aigua, la llera i la ribera) de la Riera de Merlès, és un fet molt rellevant que 52.7 hectàrees han estat declarades reserva natural parcial de Riera de Merlès, a l'empara del Decret 123/87 12 de març sobre declaració de reserves naturals parcials per a la protecció d'espècies animals en perill de desaparició a Catalunya (la protecció es projecta principalment sobre les poblacions de llúdries).

El PEIN i la Xarxa Natura 2000 van declarar respectivament el "Espai d'interès natural" i la "Zona d'especial conservació", de la Riera de Merlès, i incorporen també aquest nivell de protecció a l'espai objecte d'ordenació per l'Ordenança, el valor ambiental del qual s'assenyala que resulta de la qualitat de les aigües i de la vegetació aquàtica i de ribera, de les comunitats d'algues incrustants i d'invertebrats així com una bona mostra de boscos de *Pinus nigra*, amb importants poblacions de mamífers.

L'àmbit d'aplicació territorial de l'ordenança no se ceneix estrictament, ni a l'àmbit de la "Reserva natural parcial", ni a "l'espai d'interès natural", ni a la "zona d'especial conservació" de la Riera de Merlès i ve delimitat de manera indirecta per la legislació d'aigües que distingeix entre el domini públic hidràulic (les lleres de corrents naturals d'aigües contínues o discontinúes), les riberes (les faixes laterals de les lleres públiques situades per sobre del nivell de les aigües baixes, i pels marges els terrenys que confronten amb els llits) i els marges que estan subjectes, en tota la seva extensió longitudinal, a una zona de servitud de cinc metres d'amplària, per a ús públic, i una zona de policia de 100 metres d'amplària en la qual es condicionarà l'ús del sòl i les activitats que s'hi desenvolupin.

L'àmbit de l'ordenança és la llera i la ribera de la Riera de Merlès, la zona de servitud i la zona de policia de la Riera -100 metres des de cada marge de la riera- que s'amplia fins assolir el límit de la carretera VM-4406 en aquells sectors on es troba més allunyada dels 100 metres indicats.

D'aquest àmbit:

- la riera -el cabal i la massa d'aigua, la llera i la ribera- són un bé del domini públic hidràulic³;
- la zona de servitud és d'ús públic⁴, el qual pot ser limitat per raons ambientals i de seguretat per l'organisme de conca fluvial (en aquest cas l'Agència catalana de l'aigua);
- la zona de policia del domini públic hidràulic de la Riera és un espai d'accés obert al públic qualificat com espai natural protegit (forma part de l'"Espai d'interès natural de la Riera de Merlès" declarat pel PEIN i de la "Zona d'especial conservació" d'acord amb la xarxa Natura 2000) accessible mitjançant el sistema de camins públics i privats oberts al públic.
- els camins municipals són de domini públic municipal i permeten accedir a la Riera directament o indirectament des del camí rural municipal pavimentat VM-4406, i la mobilitat, l'estacionament de vehicles i el seu ús és susceptible de ser regulat per aquesta ordenança.

La Riera i la zona de servitud de la riera són espais públics d'acord amb la legislació d'aigües que han estat objecte de declaracions de protecció mediambiental, i la zona de policia de la riera, qualificada com espai natural protegit és un espai d'accés públic per la xarxa de camins públics i

3 Artículo 50 LA . Usos comunes.1. Todos pueden, sin necesidad de autorización administrativa y de conformidad con lo que dispongan las Leyes y Reglamentos, *usar de las aguas superficiales, mientras discurren por sus cauces naturales, para beber, bañarse y otros usos domésticos, así como para abreviar el ganado*. 2. Estos usos comunes habrán de llevarse a cabo de forma que no se produzca una alteración de la calidad y caudal de las aguas (...)

4 Artículo 7 RDPH 1. La zona de servidumbre para uso público definida en el artículo anterior tendrá los fines siguientes:a) Protección del ecosistema fluvial y del dominio público hidráulico. b) Paso público peatonal y para el desarrollo de los servicios de vigilancia, conservación y salvamento, salvo que por razones ambientales o de seguridad el organismo de cuenca considere conveniente su limitación.





AJUNTAMENT DE LA QUAR

privats. En ambdós espais és necessari, especialment quan es produeixen episodis de massificació, atemperar i resoldre els problemes de convivència i civisme i de possibles danys i deteriorament de l'espai natural, que amb independència de les reclamacions civils que puguin ser realitzades pels propietaris privats, poden ser objecte de regulació en l'ordenança.

La potestat normativa municipal tenint present tot l'anterior es projectarà sobre la realitat física que configura l'àmbit territorial d'aplicació de l'ordenança:

a) la Riera (el cabal i la massa d'aigua llera i ribera) i la seva zona de servitud d'ús comú definida d'acord amb la legislació d'aigües;

b) els camins municipals;

c) els terrenys de titularitat pública o de titularitat privada respecte dels quals les Administracions Públiques han adquirit drets d'ús i utilització, que es destinen a activitats vinculades amb l'accés i estada a la Riera de Merlès (des de l'estacionament de vehicles, a qualsevol altra actuació vinculada amb l'accés i ús i gaudi a aquest espai natural), i

d) la zona de policia de la Riera sotmesa a les limitacions d'ús establertes per la legislació d'aigües i declarada espai natural protegit per la legislació d'espais naturals protegits. Aquesta legislació afronta la regulació des de les perspectives i finalitats pròpies, però això no impedeix la possibilitat de trobar un àmbit de regulació per a les ordenances municipals per a garantir la convivència i el civisme en l'ús i l'accés a aquest espai.

III

Les finalitats de l'Ordenança

La finalitat principal de l'ordenança és la protecció de l'espai natural de la Riera de Merlès des de l'exercici de la potestat normativa municipal i les seves competències. Tot i que les competències normatives i executives per a la regulació i protecció del domini públic hidràulic i del medi natural, està establerta per la legislació sectorial estatal i autonòmica, que n'atribueix la potestat normativa i les competències executives de manera prevalent, i quasi exclusiva, a l'àmbit estatal i autonòmic; la potestat normativa local atribuïda en la legislació de bases de règim local i en la legislació de patrimoni d'Administracions Públiques, permet regular als municipis l'ús de l'àmbit territorial de l'ordenança. Aquesta regulació no ha de fonamentar-se en la legislació sectorial de protecció del medi natural i del domini públic hidràulic, sinó que troba fonament en la legislació de règim local i de domini públic municipal, per a minorar els efectes que té la massificació sobre la Riera i l'espai natural protegit.

Així a l'empara de la LBRL (article 140) i a partir de la consideració de l'àmbit territorial de l'ordenança configurat com un espai públic i un espai obert al públic en el termes que hem assenyalat, a aquesta ordenança s'establiran obligacions, infraccions i sancions per garantir la convivència i el civisme: que les persones amb dret a fer l'ús comú general del cabal i la massa d'aigua de la llera, de la ribera i de la zona de servitud de la Riera puguin fer-lo i evitar-ne el seu deteriorament.

Al seu torn, a l'empara de la legislació de patrimoni de les Administracions Públiques i com a titulars dels camins municipals de domini públic, per reduir els efectes de la massificació sobre el medi natural regularà la mobilitat per la xarxa de camins municipals i l'estacionament de vehicles; garantint la conservació dels camins municipals i que pugui realitzar-se l'ús comú general que tinguin establert.

La finalitat de l'Ordenança es protegir l'espai natural en regular: a) l'ús de espai públic i de l'espai obert al públic de l'àmbit territorial descrit, perquè resti garantida la convivència i el civisme, que les persones amb dret a la seva utilització puguin fer-ho i evitar-ne el seu deteriorament, i b) en regular la mobilitat vehicles no motoritzats i vehicles a motor, l'estacionament dels vehicles i l'ús i la conservació dels camins públics municipals que existeixen en l'àmbit objecte de regulació.

IV

Estructura de l'ordenança

En el primer Títol I s'establiran les disposicions generals: l'àmbit competencial, la justificació i objectius, l'àmbit territorial d'aplicació, i la col·laboració interadministrativa.

En el Títol II es regularà l'ús de l'espai públic de la Riera de Merlès (el cabal i la massa d'aigua, la llera i ribera i la zona de servitud) i de l'espai obert al públic de l'àmbit d'aplicació territorial de l'ordenança vertebrat per la Riera, per tal garantir la convivència i el civisme i que les persones amb dret a fer-ne l'ús comú previst legalment el puguin fer, i evitar el deteriorament de l'espai públic. Així mateix, s'estableixen les infraccions que resultin de vulnerar les regles de convivència i civisme, d'impedir o dificultar l'ús comú general i de causar danys en el domini públic hidràulic i en l'espai natural protegit.

En el Títol III es regularà la mobilitat pels camins dels vehicles no motoritzats i dels vehicles a motor, l'estacionament dels vehicles i caravanes, i l'ús, les reserves prèvies per poder aparcar i la conservació dels camins públics municipals, amb l'establiment de les prohibicions i obligacions pertinents i les tipificacions de les infraccions per vulnerar-les, que se sancionaran dins dels límits

Codi Validació: 55YFF7XQLAJ7FYSSJNXXJWJ9NE
Verificació: <https://laquar.eadministracio.cat/>
Document signat electrònicament des de la plataforma esPublico Gestiona | Pàgina 9 de 18





AJUNTAMENT DE LA QUAR

establerts en el Títol XI LBRL.

En el Títol IV es sistematitzaran les prohibicions i obligacions i les tipificacions d'infraccions més rellevants previstes en les legislacions sectorials d'aplicació, amb indicació precisa de la conducta i de l'òrgan competent per a sancionar, als efectes que siguin conegudes pels usuaris i visitants i per tal que les denúncies que realitzin els serveis de vigilància puguin ser precises i adequades a les exigències de la legislació sectorial aplicable.

En el Títol V es regula el procediment sancionador

Títol I Disposicions generals

Article 1 Finalitats

1.1.- La finalitat de l'ordenança és la protecció de l'espai natural de la Riera de Merlès i donar resposta quan es produeix a la massificació en l'ús d'aquest espai, des de l'exercici de la potestat normativa municipal i de les seves competències, que permeten als municipis regular l'ús de l'àmbit territorial de l'ordenança, configurat com un espai públic i un espai obert al públic, garantint la convivència i el civisme en tot l'àmbit territorial d'aplicació de l'ordenança i evitant-ne el seu deteriorament; garantint que les persones amb dret a fer l'ús comú general del cabal i la massa d'aigua de la llera, de la ribera i de la zona de servitud de la Riera puguin fer-lo, i regulant la mobilitat per la xarxa de camins municipals i l'estacionament de vehicles; garantint la conservació dels camins municipals i que pugui realitzar-se l'ús comú general que tinguin establerts.

1.2.- Col·laborar amb les administracions competents en matèria de domini públic hidràulic i d'ordenació i protecció dels espais naturals protegits de Catalunya per a coordinar l'actuació dels municipis i els consells comarcals amb aquestes administracions.

Article 2 Àmbit d'aplicació

2.1.- L'àmbit d'aplicació de les presents Ordenances correspon amb l'àmbit complet de la riera de Merlès, des del seu naixement fins a l'aiguabarreig amb el riu Llobregat (52,98 km), abastant una franja de 100 metres a banda i banda del marge de la riera, que s'amplia fins assolir el límit de la carretera VM-4406 en aquells sectors on es troba més allunyada dels 100 metres indicats. La cartografia de l'àmbit es troba grafiada a l'Annex 1.

2.2.- L'àmbit total d'aplicació té una superfície de 1098,98 hectàrees, pertanyents als termes municipals de Sant Jaume de Frontanyà, les Llosses, Borredà, la Quar, Sagàs, Lluçà, Santa Maria de Merlès, Puig-reig i Gaià. La superfície corresponent a cada municipi es troba especificada en l'Annex 2.

Article 3 Competència i potestat municipal.

3.1.- La competència per establir en l'àmbit d'aplicació de l'ordenança les normes per garantir la convivència i el civisme i evitar el deteriorament de l'espai natural, i que les persones amb dret fer-ne ús el puguin fer, es fonamenta en les competències que la Llei reguladora de les bases del règim local i la Llei municipal i de règim local de Catalunya atribueixen de manera expressa als Ajuntaments en matèries que afecten la convivència ciutadana i el civisme.

3.2.- La competència per regular de la mobilitat, l'estacionament i l'ús i la conservació de la xarxa de camins rurals municipals que permeten l'accés i gaudi del medi natural a l'entorn de la Riera de Merlès i donen servei a nuclis de població, a finques rústiques, predis agrícoles, ramaders o forestals, resulta directament de la regulació del domini públic a la Llei de patrimoni de les Administracions Públiques de la legislació catalana de patrimoni, i també de l'aplicació del principi de vinculació negativa de la ordenança municipal a la llei, que permet l'aprovació de l'ordenança sense una concreta habilitació legal per fer-ho, en matèries de la seva competència. En aquest cas les competències pròpies previstes a l'article 25. 2. g) LBRL (que inclou, d'una banda, com competència municipal la mobilitat i de l'altra l'estacionament de vehicles, ambdues diferenciades de la competència sobre trànsit) i les competències pròpies en les matèries de seguretat en llocs públics, la protecció civil, la prevenció i l'extinció d'incendis, la conservació de camins i vies rurals, i la protecció del medi, recollides a l'article 66.3, lletres a), c), d) in fine i f), del Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya.

3.3.- La tipificació a l'ordenança d'infraccions i sancions té la cobertura del Títol XI LBRL, i respecta els criteris continguts en aquest Títol sobre classificació de les infraccions i els límits de les sancions econòmiques que fixa.

Títol II

Les normes d'ús per tal de garantir la convivència i el civisme i que les persones amb dret a fer-ne l'ús comú previst legalment el puguin fer, i evitar el deteriorament de l'espai públic.

Article 4.- Normes generals

4.1.- A la Riera de Merlès es té dret a gaudir dels valors naturals que ofereix aquest espai i es té la correlativa obligació de respectar-los, igual que l'entorn humanitzat i la resta d'activitats que hi tenen lloc.

4.2.- Per tal de fer compatible l'ús social amb la preservació dels valors naturals i culturals els

Codi Validació: 55YFF7XQLAJ7FYSSJNXJWJ9NE
Verificació: <https://laquar.eadministracio.cat/>
Document signat electrònicament des de la plataforma esPublico Gestiona | Pàgina 10 de 18





AJUNTAMENT DE LA QUAR

visitants tenen el dret i el deure de fer un ús adequat de l'entorn i dels recursos per al lleure que els ofereix l'espai. Per això, hauran de respectar el contingut de les Ordenances i atendre les indicacions, senyals i rètols instal·lats a tal efecte, així com les advertències que puguin rebre de part del personal autoritzat dels agents municipals o d'altres cossos o persones que tinguin al seu càrrec la gestió o vigilància d'aquest.

4.3.- L'incompliment de les prohibicions establertes en aquest Títol, a l'empara dels articles 139 i següents LBRL, estan tipificades amb les corresponents infraccions i sancions a l'article 13, que conté l'annex "Catàleg d'infraccions i sancions", amb indicació del caràcter lleu, greu o molt greu de la infracció i la quantia de la sanció i del descompte per reconèixer la responsabilitat mitjançant el pagament de les sancions de multa dins els 20 dies naturals següents a la data de la notificació de l'inici de l'expedient, amb una reducció del 50%.

Article 5 Tenir cura de l'espai natural i de la Riera.

Està prohibit:

- Fer pintades sobre roques, fòssils i minerals, i qualsevol tipus de pintades, marca o retolació en arbres i tot tipus d'espècies arbòries elements naturals indicant dates, sentiments o qualsevol altra referència.
- L'alteració o destrucció de la vegetació de ribera de la Riera.
- La recollida de sòl fèrtil i virosta, o d'elements minerals i terres en general.
- Llançar o abocar substàncies, residus, objectes a la llera i la ribera de la Riera.
- Llençar burilles de cigarretes o fer servir els forats que forma la roca per tirar-hi les burilles de la cigarreta.
- Utilitzar les aigües continentals per a rentar el vehicle o per a llençar-hi dipòsits d'excrements d'autocaravanes, per rentar animals, vehicles i maquinària, canviar olis o efectuar operacions que comportin el vessament de residus líquids contaminants.
- Circulació a peu per la llera de la riera i torrenteres tributàries.
- La pràctica esportiva del descens de barrancs i engorjats, excepte en aquells casos vinculats a projectes científics, tècnics o de voluntariat ambiental -degudament autoritzats i comunicats als ajuntaments-, i de vigilància.

Article 6 Neteja, residus i deixalles

6.1.- Els visitants s'hauran d'emportar els papers, envasos, restes de menjar i d'altres deixalles que produeixin durant les seves visites a la espai natural.

6.2.- La petita brossa quan no se l'emportin es dipositarà en els contenidors específics i papereres instal·lades amb aquesta finalitat, tenint cura de la selecció de la brossa d'acord amb les indicacions dels contenidors.

6.3.- Està prohibit llençar deixalles i abocar residus i deixalles de qualsevol tipus.

Article 7 Activitats de pícnic i recreatives

7.1.- Es permet fer pícnic en tot l'espai, sempre que el menjar i el beure càpiguen en una motxilla.

7.2.- Els residus de les activitats del pícnic se'ls hauran d'emportar o hauran de ser dipositats en els contenidors corresponents situats a la pista asfaltada VM-4406.

7.3.- No es permet dur taules, cadires, gandules, para-sols, xarxes, cistelles i altres estris per menjar i realitzar activitats d'oci.

Article 8 Sorolls i pertorbacions

8.1.- Està prohibit produir sorolls de qualsevol tipus, susceptibles de molestar a d'altres persones o a la fauna llevat que es tracti de les activitats agràries permeses a l'àmbit.

8.2.- Està prohibida la utilització d'equips d'amplificació sonora, que resta prohibida a tot l'àmbit, llevat d'aquells esdeveniments que comptin amb l'autorització de l'administració competent.

Article 9 Protecció de la vegetació

9.1.- Es obligat comportar-se de forma respectuosa amb la vegetació i evitar danyar-la i està prohibit d'endinsar-se en aquells indrets on la vegetació contingui espècies fràgils o vulnerables, d'acord a les indicacions i senyals existents.

9.2.- Està prohibida la recol·lecció massiva d'espècies vegetals llevat que es tracti d'activitats agràries permeses en l'àmbit.

Article 10 Circulació d'animals domèstics

10.1.- Els gossos hauran d'anar lligats en tot l'espai, a excepció dels gossos dels pastors, masovers, tofonaires i caçadors, sempre que estiguin realitzant la seva activitat, portant el preceptiu collar amb la placa numerada de matrícula i identificats mitjançant el sistema exigint per la normativa aplicable.

10.2.- Està prohibit portar gossos sense lligar i caldrà recollir les seves deposicions.

Article 11 L'activitat de bany

11.1.- L'activitat de bany es realitzarà sota l'exclusiva responsabilitat de l'usuari, que haurà d'atendre les indicacions i senyals que el prohibeixen o el restringeixen.

Codi Validació: 55YFF7XQLAJ7FYSSJNXJWJ9NE
Verificació: <https://laquar.eadministracio.cat/>
Document signat electrònicament des de la plataforma esPublico Gestiona | Pàgina 11 de 18





11.2.-L'Agència Catalana de l'Aigua com a organisme de conca podrà prohibir o restringir el bany a la tota la riera o en alguns trams per motius de salut pública o per prevenir el deteriorament, protegir i millorar l'estat dels ecosistemes aquàtics, així com dels ecosistemes terrestres i aiguamolls que depenguin de manera directa dels aquàtics en relació amb les seves necessitats d'aigua.

11.3.- El Departament competent en matèria de protecció del Medi natural podrà prohibir el bany quan sigui necessari per garantir el objectius de protecció que resulten de la declaració de Reserva natural parcial de Riera de Merlès per a la protecció d'espècies animals.

11.4.- Els Ajuntaments podran prohibir o restringir el bany i ho senyalitzaran en aquell trams o indrets en els quals concorren condicions que puguin comportar perill addicional pels banyistes, i ho comunicarà a l'Agència Catalana de l'Aigua .

11.5.- Es prohibeixen els salts als gorgs.

Article 12 Acampada

12.1.- L'acampada a la Riera de Merlès, ja sigui amb tendes, caravanes, remolcs, autocaravanes, furgonetes o elements similars, només es podrà realitzar als càmpings i a les àrees d'acampada expressament creades i condicionades amb aquesta finalitat.

12.2.- Amb caràcter general i fora de les àrees especialment habilitades, la pernoctació a l'aire lliure únicament es podrà realitzar en el transcurs d'excursions o travesses que ho facin necessari, en grups reduïts i tant sols en horari nocturn, del capvespre a l'alba.

12.3.- Amb caràcter general i fora dels càmpings i de les àrees d'acampada, queda prohibida la pernoctació dins d'un vehicle.

Article 13 Les tipificacions de les infraccions i sancions en relació a les obligacions i prohibicions establertes en aquest Títol.

13.1.-La tipificació de les infraccions a l'ordenança, llevat les que exigeixen comportaments dolosos, són infraccions de perill abstracte o concret que tipifiquen comportaments que infringeixen normes de cura o d'actuació diligent. Aquests comportaments negligents configuren directament el tipus, com a conseqüència de l'experiència i coneixement en la matèria de convivència i civisme i ús dels camins municipals.???

13.2.-Els comportaments tipificats a l'ordenança com a infracció són els que es consideren més rellevants per erradicar les conseqüències sobre el medi natural i la riera, i per protegir l'ús ciutadans de la ciutadania enfront de la massificació i els comportament incívics. La tipificació d'aquests comportaments té per objectiu millorar els aspectes de prevenció general i especial de la potestat sancionadora en aquest àmbits, que no estan atesos de manera singular per la tipificació general d'infraccions i sancions previstes a la legislació general.

13.3.- El catàleg de les infraccions i sancions d'aquest títol és el següent:

Concepte Infracció	Articles Ordenança	Tipificació	Import Art x Ordenança	Descompte 50%
Incomplir la prohibició fer pintades sobre roques, fòssils i minerals, i qualsevol tipus de pintades, marca o retolació en arbres i tot tipus d'espècies arbòries elements naturals indicant dates, sentiments o qualsevol altra referencia.	article 5	Lleu	120	60
Recollir sòl fèrtil i virosta o elements minerals i terres en general.	article 5	Lleu	120	60
Llençar o abocar substàncies, residus, objectes a la llera i la ribera de la Riera.	article 5	Lleu	180	90
Llençar burilles de cigarretes o fer servir els forats que forma la roca per tirar-hi les burilles de la cigarreta.	article 5	Lleu	180	90
Utilitzar les aigües continentals per a rentar el vehicle o per a llençar-hi dipòsits d'excrements d'autocaravanes, per rentar animals, vehicles i maquinària, canviar olis o efectuar operacions que comportin el vessament de residus líquids contaminants.	article 5	Lleu	240	120
Circulació a peu per la llera de la riera i torrenteres tributàries.	article 5	Lleu	120	60





AJUNTAMENT DE LA QUAR

Realitzar la pràctica esportiva del descens de barrancs i engorjats, excepte en aquells casos vinculats a projectes científics, tècnics o de voluntariat ambiental -degudament autoritzats i comunicats als ajuntaments-, i de vigilància.	article 5	Lleu	120	60
Llençar brossa, deixalles i abocar residus i deixalles de qualsevol tipus fora dels contenidors específics i papereres instal·lades amb aquesta finalitat.	article 6	Lleu	120	60
No emportar-se o no dipositar en els contenidors corresponents els residus i deixalles que resultin de les activitats del pícnic.	article 6	Lleu	120	60
Dur taules, cadires, gandules, para-sols, xarxes, cistelles i altres estris per menjar i realitzar activitats d'oci.	article 7	Lleu	120	60
Fer sorolls de qualsevol tipus, susceptibles de molestar a d'altres persones o a la fauna llevat que es tracti les activitats agràries permeses a l'àmbit.	article 8	Lleu	120	60
Utilitzar d'equips d'amplificació sonora.	article 8	Lleu	120	60
Endinsar-se en els indrets on la vegetació contingui espècies fràgils o vulnerables, d'acord a les indicacions i senyals existents.	article 9	Lleu	120	60
Recol·lectar de forma massiva espècies vegetals llevat que es tracti d'activitats agràries permeses en l'àmbit.	article 9	Lleu	120	60
Portar gossos sense lligar.	article 10	Lleu	120	60
No recollir les deposicions dels gossos.	article 10	Lleu	120	60
Banyar-se en trams de la Riera en què estigui prohibit.	article 11	Lleu	120	60
Saltar per banyar-se als gorgs.	article 11	Lleu	120	60
Acampar en espais no habilitats per fer-ho.	article 12	Lleu	180	90
Acampar incomplint requisits o obligacions establertes a l'ordenança.	article 12	Lleu	180	90

Codi Validació: 55YFF7XQLAJ7FYSSJNXJWJ9NE
Verificació: <https://laquar.eadministracio.cat/>
Document signat electrònicament des de la plataforma esPublico Gestiona | Pàgina 13 de 18





Títol III

La mobilitat pels camins dels vehicles no motoritzats i dels vehicles a motor, l'estacionament dels vehicles i caravanes i l'ús i la conservació dels camins públics municipals

Article 14.- Mobilitat, estacionament i ús dels camins municipals

14.1.- Són objecte de regulació en aquest títol la mobilitat, l'estacionament dels vehicles i caravanes i l'ús i conservació dels camins rurals existents en l'àmbit territorial d'aplicació d'aquesta ordenança, que tenen la condició de vies de comunicació obertes a l'ús comú general que no formen part de la xarxa de carreteres per no reunir les característiques i els requisits legals, i que són destinades al trànsit de persones, vehicles o animals, per permetre la comunicació entre nuclis de població, per donar servei a finques rústiques, predis agrícoles, ramaders o forestals, o per a l'accés i gaudi del medi natural.

14.2.- L'incompliment de prohibicions i obligacions establertes en aquest Títol, a l'empara dels articles 139 i següents LBRL, estan tipificades amb les corresponents infraccions i sancions a l'article 21, que conté el "Catàleg d'infraccions i sancions", amb indicació del caràcter lleu, greu o molt greu de la infracció i la quantia de la sanció i del descompte per reconèixer la responsabilitat mitjançant el pagament de les sancions de multa dins els 20 dies naturals següents a la data de la notificació de l'inici de l'expedient, amb una reducció del 50%.

Article 15. Zona de domini públic

15.1.- Forma part del camí i per tant del domini públic viari, a més de la superfície destinada al trànsit rodat, tots els elements de la seva explanació, com les voreres, cunetes, talussos, terraplens, ponts, obres de fàbrica, elements de senyalització i protecció, terrenys de servei i en general, tots els elements construïts en funció del camí.

15.2.- Als efectes d'aquesta Ordenança, tots els terrenys de domini públic viari d'un camí constitueixen la "zona de domini públic".

Article 16. Ús comú general dels camins

16.1.- L'ús comú general dels camins rurals és aquell que, sotmès als principis de llibertat, igualtat i gratuïtat, correspon per igual a tots els ciutadans i ciutadanes indistintament i simultàniament, utilitzant el camí d'acord amb la seva naturalesa, els actes d'afectació, aquesta Ordenança i les normes sectorials que siguin d'aplicació.

16.2.- L'ús comú general de la xarxa de camins, amb la singularitat que en el camí asfaltat VM - 4406 l'ús comú general també permet la circulació de de terminats vehicles a motor, és la passejada i circulació de vianants, el trànsit de ramats o cavalcada, la circulació de vehicles no motoritzats (llevat els vehicles de mobilitat personal que la legislació de trànsit i seguretat vial prohibeix circular fora de les vies urbanes), dels vehicles a motor que permeten accedir a finques rústiques, predis agrícoles, ramaders o forestals per dur a terme les activitats que els són pròpies i fer-ne la seva explotació, i el pas dels vehicles de servei i del veïnat.

Article 17 Regles generals de circulació

17.1.- En tots els camins es pot dur a terme l'ús comú general establert en aquesta ordenança.

17.2.- En els camins es podran instal·lar senyals indicatius de l'ús comú general permès per a tot el camí o per a trams concrets i de les condicions concretes de mobilitat i circulació que regeixin.

17.3.- La velocitat màxima de circulació pels camins i pistes pavimentades o no aptes per a la circulació motoritzada, llevat de la VM-4406, és de 20 quilòmetres per hora, sens perjudici del que s'acordi i és senyalitzi expressament per a cada tram de camí.

17.4.- Està prohibit estacionar vehicles o maquinària en tots els camins.

17.5.- Es podrà prohibir la circulació en el medi natural en cas de risc elevat d'incendi forestal o per tasques d'extinció per part de les administracions i organismes competents.

17.6.- L'ajuntament corresponent podrà establir mesures addicionals de regulació del trànsit, restringint la circulació pels camins d'ús públic mitjançant senyalització, en cas de nevades, esllavissades o altres circumstàncies que impedeixin o suposin un risc per a la mobilitat.

17.7.- Està prohibida la circulació de vehicles motoritzats camp a través o fora de camins o pistes especialment habilitats, tallafocs, franges de manteniment de línies elèctriques sense vegetació, vies forestals d'extracció de fusta, lleres de rius i torrents.

17.8.- L'autoritat municipal pot imposar limitacions especials de trànsit a tots o a determinats tipus de vehicles o usuaris, en tot els camins o en determinats trams o parts, amb caràcter temporal o permanent, si la conservació, les exigències tècniques o la seguretat del camí, la protecció o la massificació de l'entorn natural ho exigeixen o si les zones on es permet l'aparcament ja estan plenes o reservades.

17.9.- Les limitacions o restriccions en l'ús comú general no generaran dret a indemnització per part dels afectats i podran consistir tant en la prohibició absoluta de la mobilitat de persones i vehicles, com en la de fer-ho en determinades condicions.

Article 18.- El camí municipal asfaltat VM-4406

18.1.- El camí VM-4406 és un camí rural asfaltat de titularitat municipal que transcorre pels termes





AJUNTAMENT DE LA QUAR

municipals de Santa Maria de Merlès, Sagàs, La Quar, Borredà i les Llosses, amb un longitud total de 25 Km, la nomenclatura del qual VM-4406 aprovada pels municipis afectats es correspon a la inicials de Vial Municipal i el número de la carretera que continua, la BV-4406 de titularitat de la Diputació de Barcelona.

18.2 - La velocitat màxima permesa és de 40 kilòmetres / hora, excepte un tram senyalitzat on és de 30 kilòmetres / hora.

18.3 -La prohibició de la circulació de vehicles de mobilitat personal establerta a la xarxa de camins, a l'igual que la prohibició d'estacionar en espais no especialment habilitats per fer-ho, serà objecte d'especial control i vigilància en aquest via.

18.4 -Està prohibida la circulació de vehicles a motor als camins que així ho indiquin i per al període indicat. La restricció de circulació no afecta la maquinària agrícola que treballa a finques properes, el veïnat, els vehicles de servei i el vehicles que hagin estat expressament autoritzats..

Article 19.- La circulació pels camins rurals, exclòs el camí VM- 4406, dels vehicles a motor.

La circulació dels vehicles a motor pels camins altri que el vial VM- 4406, es regeix per les següents regles.

-Està prohibida la circulació de vehicles a motor en tots els camins de menys de quatre metres llevat dels vehicles a motor que permeten accedir a finques rústiques, predis agrícoles, ramaders o forestals per dur a terme les activitats que els hi són pròpies i fer-ne la seva explotació, els vehicles de servei i els del veïnat, i els vehicles que hagin estat expressament autoritzats.

- En la resta de camins de 4 o més metres només es admesa la circulació de vehicles a motor per camins en què la senyalització existent sobre el terreny ho permet, llevat dels vehicles a motor que permeten accedir a finques rústiques, predis agrícoles, ramaders o forestals per dur a terme les activitats que els són pròpies i fer-ne la seva explotació, i els vehicles de servei i els del veïnat, i els vehicles que hagin estat expressament autoritzats.

-Es prohibeix la circulació de vehicles a motor, llevat els autoritzats, en tots els camins senyalitzats amb la indicació de trànsit restringit o amb barreres físiques autoritzades per l'Ajuntament corresponent.

-La circulació de vehicles a motor podrà ser restringida, de forma senyalitzada, de manera que únicament tinguin dret de pas el veïnat i els propietaris/es de les finques a les quals el camí dona accés, així com els vehicles de servei, que inclouen en tot cas els de vigilància i els de prevenció i extinció d'incendis forestals.

Article 20 Prohibició d'aparcament a la zona del domini públic dels camins i l'obligació de fer-ho a les àrees habilitades prèvia reserva o no,

20.1.- Està prohibit estacionar vehicles o maquinària a la zona de domini públic dels camins, excepte els lligats a activitats agràries i els vehicles de servei.

20.2. -Està prohibit estacionar vehicles o maquinària bloquejant els camins i els accessos a finques.

20.3. -L'aparcament de vehicles només es pot fer a les àrees habilitades per a aquesta finalitat. Aquesta restricció d'aparcament no afecta la maquinària agrícola que treballa a finques properes ni els vehicles de servei i els del veïnat, i els vehicles que hagin estat expressament autoritzats.

20.4 -Els ajuntaments, durant els períodes de major afluència a l'espai natural protegit, podran establir l'obligació de reserva prèvia per a poder aparcar a les zones habilitades durant una franja horària especificada.

La reserva, en cas que sigui exigida, permetrà obtenir un justificant que haurà de ser visible al vehicle, i podrà estar sotmesa al pagament d'una taxa que estableixin les ordenances municipals fiscals i que haurà d'abonar-se amb caràcter simultani a la reserva.

Article 21 Les tipificacions de les infraccions i sancions en relació a les obligacions i prohibicions establertes en aquest Títol.

21.1.-La tipificació de les infraccions a l'ordenança, llevat les que exigeixen comportaments dolosos, són infraccions de perill abstracte o concret que tipifiquen comportaments que infringeixen normes de cura o d'actuació diligent. Aquests comportaments negligents configuren directament el tipus, com a conseqüència de l'experiència i coneixement en la matèria d'ús dels camins municipals i de l'aparcament en el medi natural.

21.2.-Els comportaments tipificats a l'ordenança com a infracció són els que es consideren més rellevants per erradicar les conseqüències sobre el medi natural i la riera, i per garantir el seu ús pels ciutadans enfront de la massificació i de l'ús incontrolat dels camins i espais utilitzats per aparcar vehicles. La tipificació d'aquests comportaments té per objectiu millorar els aspectes de prevenció general i especial de la potestat sancionadora en aquest àmbits; aspectes que no estan atesos de manera singular per la tipificació general d'infraccions i sancions previstes de protecció del medi natural i de trànsit i seguretat vial.

21.3.- El catàleg de les infraccions i sancions d'aquest títol és el següent:

Concepte Infracció	Articles de l'Ordenança	Tipificació	Import Art 44 Ordenança	Descompte e 50%
--------------------	-------------------------	-------------	-------------------------	-----------------

Codi Validació: 55YFF7XQLAJ7FYSSJNXJWJ9NE
Verificació: <https://laquar.eadministracio.cat/>
Document signat electrònicament des de la plataforma esPublico Gestiona | Pàgina 15 de 18





AJUNTAMENT DE LA QUAR

Contravenir el que disposen els senyals de mobilitat i circulació	article 17	Lleu	120	60
Circular quan està prohibit per risc elevat d'incendi forestal o per tasques d'extinció.	article 17	Lleu	120	60
No complir les mesures addicionals o especials de regulació del trànsit, que restringeixen a tots o alguns vehicles la circulació pels camins o certs trams, amb senyalització o barreres físiques autoritzades per l'Ajuntament corresponent, degut a que els aparcaments ja estiguin plens, per motius de conservació o degut a circumstàncies que ho impedeixin o suposin un risc per a la seguretat (esllavissades, nevades, etc.).	article 17	Lleu	120	60
Circula amb vehicles a motor camp a través o fora de camins o pistes especialment habilitats, tallafocs, franges de manteniment de línies elèctriques sense vegetació, vies forestals d'extracció de fusta, lleres de rius i torrents.	Article 27 c) Llei 9/1995, de 27 de juliol, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural	Greu	300	150
Circular per la VM-4406 amb vehicles a motor que ho tenen prohibit.	article 18	Lleu	180	90
Circular amb vehicles a motor en tots els camins de menys de quatre metres, excepte la maquinària agrícola que treballa a finques properes i els vehicles autoritzats (inclou el veïnat i vehicles de servei)..	article 19	Lleu	120	60
Superar la velocitat màxima permesa.	article 17	Lleu	90	45
Estacionar el vehicle a motor en zones no específicament habilitades.	article 20	Lleu	150	75
Estacionar el vehicle a motor en un camí.	article 20	Lleu	150	75
Estacionar el vehicle en zones especialment habilitades sense haver realitzat la prèvia reserva quan era exigible.	article 20	Lleu	150	5
Estacionar el vehicle a motor bloquejant camins o accessos	article 20	Lleu	200	100

Títol IV Drets i deures en l'ús i gaudi de l'espai natural protegit de la Riera de Merlès

Article 22 Prohibicions, deures i obligacions per no malmetre l'espai natural

22.1.-Durant l'ús i estada en l'espai natural protegit de la Riera de Merlès ha de donar-se compliment al que es preveu en la legislació d'espais naturals, especialment:

a) Prohibit fer foc, tret que es compti amb una autorització de caràcter excepcional del departament competent en la matèria de la Generalitat de Catalunya.

(Articles 137 a) i 138 a) del Decret 3769/1972, de 23 de desembre, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei d'incendis forestals i article 18.3 del Decret 64/1995, de 7 de març, pel qual s'estableixen mesures de prevenció dels incendis forestals).

b) Queda prohibit deixar abandonades en el bosc restes combustibles o susceptibles de ser causa

Codi Validació: 55YFF7XQLAJ7FYSSJNXJWJ9NE
Verificació: <https://laquar.eadministracio.cat/>
Document signat electrònicament des de la plataforma esPublico Gestiona | Pàgina 16 de 18





AJUNTAMENT DE LA QUAR

de l'inici d'un foc (vidres, ampolles, papers i elements similars).

(Article 136 j) del Decret 3769/1972, de 23 de desembre, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei d'incendis forestals i articles 14.2 b) i 15 c) del Decret 64/1995, de 7 de març, pel qual s'estableixen mesures de prevenció dels incendis forestals.)

c) Es prohibeix de donar mort, danyar, molestar o inquietar intencionadament els animals silvestres. S'inclou en aquesta prohibició també les afectacions als seus nius, a les seves cries i als seus ous, tot i que puguin estar buits.

(Article 54.5 i 57.1 de la Llei 42/2007, de 13 de desembre, del patrimoni natural i de la biodiversitat, en relació amb l'article 61.1, i les infraccions dels articles 80.1.p) i 80.1.x). Aquesta regulació també resulta d'aplicació en espais integrants de la xarxa Natura 2000 que no tinguin, com és el cas de la Riera Merlès, una norma reguladora específica i/o instrument de gestió, incloent-hi els plans).

d) Està prohibit l'alliberament no autoritzat d'exemplars d'espècies al·lòctones i autòctones de fauna, o d'animals domèstics.

(Article 54. 5 bis de la Llei 42/2007, de 13 de desembre, del patrimoni natural i de la biodiversitat.)

e) Està prohibida la captura, la persecució injustificada d'espècies de fauna silvestre.

(Article 80 ap. m) de la Llei 42/2007, de 13 de desembre, del patrimoni natural i de la biodiversitat)
22.2.- La vulneració d'aquestes prohibicions serà objecte de denúncia per part dels responsables del control i vigilància establerts pels municipis i els Consells comarcals, davant de l'òrgan competent per sancionar-les.

TITOL V Procediment sancionador

Article 23. Procediment sancionador

23.1.- De conformitat amb l'article 21.1.n) de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local, l'exercici de la potestat sancionadora en relació a les infraccions i sancions previstes als Títols II i III d'aquesta ordenança, correspon a la persona titular de l'Alcaldia i pel que fa a les infraccions greus establertes a la Llei 9/1995, de 27 de juliol, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural, al Ple de l'Ajuntament d'acord amb l'article 31 d'aquesta Llei.

23.2.- El procediment sancionador es tramitarà d'acord amb el que disposa el Decret 278/1993, sobre procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat, la Llei 39/2015 d'1 d'octubre, del Procediment Administratiu Comú de les Administracions Públiques, la Llei 40/2015 d'1 d'octubre, de Règim Jurídic del Sector Públic, o normativa que les substitueixin.

23.3.-El termini màxim per resoldre el procediment sancionador és de 6 mesos.

23.4.-D'acord amb l'establert a l'article 85 de la Llei 39/2015, el reconeixement voluntari de la responsabilitat per la persona presumptament responsable dona lloc a la resolució del procediment amb imposició de la sanció procedent. El pagament voluntari de la sanció pecuniària en qualsevol moment anterior a la resolució, implica l'acabament del procediment, excepte en allò relatiu a la reposició de la situació alterada o a la determinació de la indemnització pels danys i perjudicis causats per la comissió de la infracció.

23.5.- Les persones presumptament infractores poden reconèixer la seva responsabilitat mitjançant el pagament de les sancions de multa amb una reducció del 50% de l'import que es proposi en la notificació de l'acord d'inici de l'expedient sancionador, sempre que aquest pagament s'efectuï dins els 20 dies naturals següents a la data de la notificació. L'efectivitat de la reducció està condicionada al desistiment o renúncia de qualsevol acció o recurs en via administrativa contra la sanció, tal com estableix l'art. 85.3 de la Llei 39/2015.

23.6.- El pagament de l'import de la sanció de multa comportarà l'acabament del procediment, sens perjudici de la presentació dels recursos que siguin procedents.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

Queden derogades les ordenances de l'ús públic de la Riera de Merlès aprovades definitivament en data 13 de juliol de 2017.

DISPOSICIO FINAL

La present Ordenança entrarà en vigor un cop hagin transcorregut quinze dies comptats des de l'endemà al de la publicació; segons el previst en els articles 65 i 70.2 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, Reguladora de les Bases del Règim Local, 178.2 del Text Refós de la Llei Municipal i de Règim Local de Catalunya aprovat per Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, i 66.1 del Reglament d'Obres, Activitats i Serveis de les Entitats Locals aprovat per Decret 179/1995, de 13 de juny.

Codi Validació: 55YFF7XQLAJ7FYSSJNXJWJ9NE
Verificació: <https://laquar.eadministracio.cat/>
Document signat electrònicament des de la plataforma esPublico Gestiona | Pàgina 17 de 18





AJUNTAMENT DE
LA QUAR

Contra l'aprovació de les Ordenances Fiscals, es podrà interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, en el termini de dos mesos comptats des del dia següent al de publicació d'aquest anunci en el Butlletí Oficial de la Província.

Document datat i signat electrònicament al marge per:

L'alcaldeessa - presidenta

Marta Puigantell Busqueta

Codi Validació: 55YFF7XQLAJ7FYSSJNXJWJ9NE
Verificació: <https://laquar.eadministracio.cat/>
Document signat electrònicament des de la plataforma esPublico Gestiona | Pàgina 18 de 18

